

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

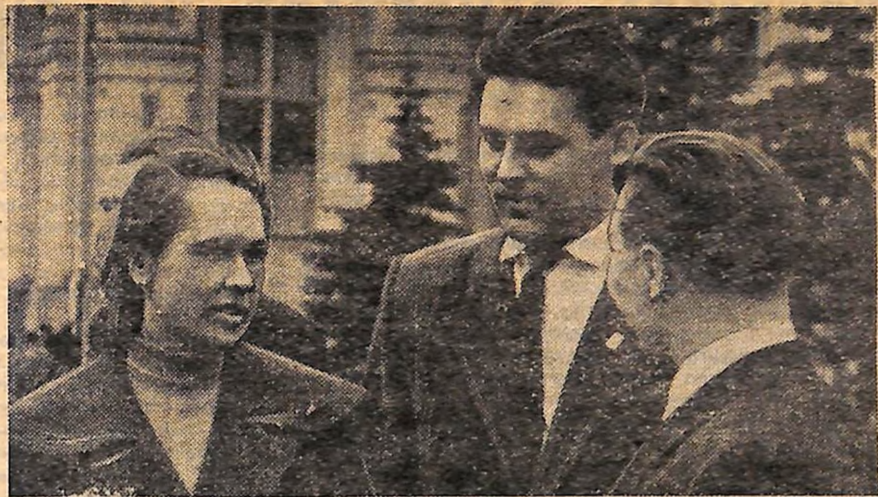
Рік видання VI.
№ 48 (555)

П'ятниця, 20 квітня 1962 р.

Ціна 2 коп.

XIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді

ПРОМОВА СЕКРЕТАРЯ ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ ТОВ. Ю. ЄЛЬЧЕНКА

Делегати XIV з'їзду ВЛКСМ в перерві між засіданнями. В центрі — секретар Кіровоградського міськкому комсомолу Всеволод Сокурєнко. Фото В. Володимирова.

ТОВАРИШІ, з'їзди Ленінського комсомолу, бойового помічника і резерву Комуністичної партії, завжди були для молоді нашої країни подіями великої політичної ваги.

Справді чудово, що наш XIV з'їзд відбувається в дні, коли радянський народ, окрилений рішеннями XXII з'їзду КПРС і новою Програмою партії, успішно працює над перетворенням у життя грандіозних планів побудови комунізму.

Висока оцінка діяльності Ленінського комсомолу, дана в привітанні ЦК КПРС XIV з'їздові ВЛКСМ, запалює всіх нас на самовіддану працю, на нові героїчні звершення. Партія вірить комсомолові, радянській молоді, відводить їй видне місце в житті країни, кличе наше молоде покоління вперед, на штурм нових висот комунізму.

Дозвольте мені від імені комсомольців і молоді Радянської України від щирого серця сказати велике спасибі нашій великій партії, її ленінському Центральному Комітетові на чолі з Микитою Сергійовичем Хрущовим за це довір'я, за величезне піклування. [Оплески].

Чотири роки, що минули з часу XIII з'їзду ВЛКСМ, увійшли яскравими сторінками в літопис Ленінського комсомолу. За ці роки комсомол виріс і зміцнів, ще тісніше згуртувався навколо партії комуністів, сконцентрував свої зусилля на ще ширше залучення молоді до активної участі в усіх сферах комуністичної творчої діяльності.

Українська делегація від імені більш як тримільйонної армії комсомольців республіки схвалює політичну лінію і практичну діяльність бойового штабу радянської молоді — Центрального Комітету ВЛКСМ. [Оплески].

Як переконані, свідомі бійці, юнаки і дівчата беруть участь в будівництві нового життя. На площах ударних комсомольських будов, на неосяжних просторах цілини, в бригадах комуністичної праці росте нова людина. Яка вона, ця нова людина, наш молодий сучасник?

На XIX з'їзді комсомолу України молодий поет Дмитро Павличко розповідав про свої зустрічі з молоддю за рубежом.

Якось, — казав він, — я спитав одну молоду людину:

- Про що найбільше думаєш?
- Про власне авто і жінок.
- А до чого найбільше прагнеш?
- До грошей.

А вчора, — продовжував Дмитро, — я поставив ці ж запитання нашому товаришеві:

- Про що найбільше думаєш?
- Про людей і космос.
- До чого прагнеш?
- Я хочу робити щось добре і велике, щоб коли-небудь люди сказали про мене: «Ось це була людина!» [Оплески].

Дві розмови, два світи.

Наш сучасник — це людина з міцними руками робітника, світлим розумом вченого і палким неспокойним серцем, для якої героїзм є звичайною справою, нормою поведінки.

У мартенівському цеху металургійного заводу імені Петровського в місті Дніпропетровську одного разу сталася аварія. Треба було від скласти, що зійшов з рейок, відчепити вагонетку з розплавленим вогнедишним металом. Женья Киралаха, член комсомольського бюро цеху, облившись водою, кинувся з різак до розжареного состава. Полум'ям спалахнув одяг, але рука Жені твердо тримала різак. Аварію було ліквідовано. А коли хлопцеві сказали, що це подвиг, він здивувався: «А як же інакше? Не я, так інший це б зробив».

А хіба не чудовою характеристикою нашого молодого покоління є життя і праця дівчат з ланки Люби Молдован з Буковини? Вже в минулому році вони виростили високий врожай кукурудзи, а тепер дали обіцянку зібрати на кожному з 50 гектарів по 100 центнерів кукурудзяного зерна. Семеро дівчат з цієї ланки вчать заочно в інститутах і технікумах. Це цікава прикмета часу. Вчать дівчата в різних учбових закладах, будуть і агрономами, і вчителями, і лікарями. А сьогодні вони на передній лінії вогню, на головній ділянці, куди покликана їх партія. І головне — у них є велике прагнення прожити життя так, щоб, як добре сказала про це сама Люба Молдован, залишити слід, щоб ті, хто прийде в майбутньому під прапори ніколи не старіючого комсомольського племені, могли згадати їх добрим словом, як ми згадуємо ровесників Павки Корчагіна, будівників Комсомольська-на-Амурі, бойових соратників Олега Кошового і Зої Космодем'янської. Жалюгідними і смішними виглядають силкування деяких зарубіжних писак, а іноді здавалося б і відповідальних державних діячів, кинути, як кажуть, тін на тин і очорнити радянську молодість.

Щодо української молоді, то з приводу її долі любить іноді пролити крокодилові сльози канадський

прем'єр-міністр пан Діфенбекер. Ось, мовляв, український народ і молодь живуть у колоніальному рабстві. На всю цю брудну стряпню, народжену в канцеляріях американського держдепартаменту, можна відповісти українським прислів'ям: «Не мели, Грицю, дурницю». [Оплески].

Панові Діфенбекеру варто було б краще подумати про долю молоді у власній країні.

Жила до війни на Київщині дівчина Поліна Карпенко. Під час окупації фашисти вивезли її в рабство. Після війни доля закинула її в Канаду. Ось що вона писала звідти матері:

«Невже настане той день, коли я зможу ступити на рідну землю, впасти на коліна, притиснутися і цілувати її? Тут думкам немає волі. Тут навіть плакати не можна. Щастя можна знайти тільки на своїй рідній землі. Бережіть щастя!».

Ми, радянські комсомольці, можемо сказати нашим ровесникам в усіх кутках земної кулі: «Під прапором і керівництвом партії комуністів ми зробимо все, щоб зміцнити і зберегти наше щастя, щоб люди на планеті Земля були щасливі!» [Оплески].

Кожне нове покоління нашої країни входило в життя з незмінним почуттям — чи не запізнилося воно для великих звершень? Юнаки і дівчата нашого сьогодні ясно бачать щастя і мету свого життя в боротьбі за перемогу комунізму і прагнуть внести свій особистий максимальний вклад в будівництво нового суспільства.

Однією з характерних особливостей діяльності комсомолу України за звітний період було прагнення залучити до роботи на благо комунізму кожну молоду людину. Практично це виявилось в рішучому розширенні сфери виробничої діяльності комсомолу республіки.

Якщо в 1958 році в промисловості і сільському господарстві України працювало близько півтора мільйона комсомольців, то тепер — понад два мільйони. Використовуючи досвід ударного будівництва вугільних шахт у Донбасі, комсомол України взявся за розв'язання складніших завдань і перейшов від шефства над окремими об'єктами до шефства над цілими галузями промисловості. Вісім мільйонів тонн чавуну, один мільйон тонн сталі дають сьогодні 11 доменних і мартенівських комсомольських печей.

Якщо за три роки семирічки приріст потужностей в республіці по видобутку залізної руди становить 33 мільйони тонн, то 25 з них дають підприємства, над будівництвом яких шефствував комсомол. Всього за чотири роки споруджено 56 ударних комуністичних об'єктів, причому більшість з них достроково. [Оплески]. Ударне комуністичне будівництво і далі буде одним з головних напрямів у роботі комсомолу України. Мине небагато часу і ще 44 комсомольських об'єкти стануть до ладу.

Ми раді доповісти з'їздові, що одну з наших доменних печей, споруджувану на заводі імені Ілліча в місті Жданові, названо ім'ям XIV з'їзду ВЛКСМ. [Бурхливі оплески].

Ударною силою в боротьбі за розвиток всіх галузей сільського господарства стала наша сільська молодь. Площа, на якій молоді трудівники вирощують кукурудзу, за останні роки збільшилась у вісім раз і тепер становить три мільйони гектарів. У минулому році молоді українські кукурудзіводи зібрали 300 мільйонів пудів добірного зерна, тобто по 35,2 центнера з кожного гектара. Включившись у масовий рух «Станемо врівень з героями», близько 4 тисяч комсомольсько-молодіжних ланок і агрегатів зібрали по 50 і більше центнерів зерна кукурудзи з гектара.

У цьому році ми боремося за те, щоб на кожному з півтора мільйонів гектарів виростити не менш як по 50 центнерів зерна кукурудзи. Бойове завдання комсомолу України — одержання високих урожаїв кукурудзи на великих площах без застосування ручної праці.

Слід підкреслити, що діяльність комсомолу республіки за минулі роки характеризується не просто зростанням комсомольських гектарів, кількістю нових ударних об'єктів, але й тим, що в спільній праці разом з робітниками й селянами у молодій людині формується творче, справді комуністичне ставлення до праці, почуття господаря, високе почуття особистої відповідальності за комунізм.

Разом з тим ми ясно бачимо хиби в діяльності республіканської комсомольської організації. В минулому році несвоєчасно було введено в дію ряд ударних комсомольських об'єктів, не всі молодіжні колективи виконали зобов'язання по підвищенню врожайності кукурудзи. Основною причиною цих хиб є слаба організаторська діяльність ряду комітетів комсомолу.

На наш погляд тепер, коли ми повинні дійти до кожної молоді людини, питання ефективності організаторської роботи комсомолу, я б сказав дієвості впливу комсомолу на молодь, набирає особливо важливого значення. Сьогодні слід прямо сказати, що поки що певна частина комсомольців залишається пасивною.

Говорячи про підвищення рівня організаторської роботи, спрямованої на залучення кожної молоді людини і кожної комсомольської організації до максимальної активної участі в комуністичному будівництві, я хочу підкреслити все значення, якого ми надаємо широко розгорнутому рухові «за особистий вклад у будівництво комунізму».

XIX з'їзд комсомолу України закликав молодь республіки перетворити кожний рік комуністичного двадцятиріччя в роки бойових ударних справ комсомолу.

[Закінчення на 2-й стор.]

МОСКВА. XIV з'їзд ВЛКСМ.

Нижній ряд: в залі Кремльського Палацу з'їздів.

Фото В. СОБОЛЄВА. Фотохроніка ТАРС.

